

de la Weimar. Aici, nu divergențele de păreri sar în ochi, ci, din păcate, „mița în sac”. Nu știi și nu vreau încă să știu unde, la cine, s-o prind. Dar, pentru prestigiul cronicarilor noștri și pentru folosul

cititorilor — artiștilor și scriitorilor — noștri, această miță trebuie să iasă singură din sacul cronicilor, înainte de orice act de comentare și valorificare a lor.

Florin TORNEA

P. S. Notă bibliografică. Citatele sînt extrase din cronicile apărute în: „Scinteia Tineretului”, nr. 2603, 21/IX.1957 (cronicar Ada Simionescu); „Gazeta Literară”, nr. 39 (185) din 26/IX.1957 (cronicar V. Mindra); „Informația Bucureștiului”, nr. 1288 din 26/IX.1957 (cronicar Mihail

Lupu); „Munca”, nr. 3091 din 5/X.1957 (cronicar Al. Andrițoiu); „Contemporanul”, nr. 38 (572) din 20/IX.1957 (cronicar Mihnea Gheorghiu); „Scinteia”, nr. 4012 din 18/IX.1957 (cronicar Andrei Băleanu); „România Liberă”, nr. 4049 din 17/X.1957 (cronicar Radu Popescu).

clar...

EVOLUȚIA DRAMATURGULUI. — Desigur că raportînd *Jocul de-a vacanța* la totalitatea creației dramatice a lui Sebastian, apare evidentă poziția de primă treaptă a acestei piese de debut, o primă treaptă urmată de altele în care rînd pe rînd se clarifică poziția ideologică a dramaturgului. Se cristalizează căpătînd maturitatea împlinirii artistice și ideologice... Acesta este sensul profund optimist al evoluției lui Mihail Sebastian: eroii lui încep prin a fi înfrinți și sfîrșesc prin a învinge.

(Mihail Sacter, în *cronica la Jocul de-a vacanța, Teatrul de Stat Bacău. „Steagul roșu”, Bacău, nr. 1476.*)

...obscur

CU TOBE ȘI SURLE. —„Masca lui Neptun” rămîne un spectacol care adaugă o verigă la lanțul de succese cu care ne-a obișnuit *Teatrul de Stat Galați*, un spectacol care încîntă ochiul și delectează pe spectatori.

(E. Arghirescu, în *cronica la Masca lui Neptun, Teatrul de Stat Galați. „Viața Nouă”, Galați, nr. 4013.*)

LUARE DE POZIȚIE. — Rolul maiorului în retragere a fost jucat de actorul Ion Negrea, care i-a făcut o bună interpretare. N-ar fi stricat însă ca tot timpul să fi avut poziția pe care a luat-o în actul întii, tabloul doi.

(M. Avramescu, în *cronica la Jocul de-a vacanța, Teatrul de Stat Reșița. „Flamura Roșie”, Reșița, nr. 830.*)

ROLUL PERMITE. — ...rolul permite debitarea ușor cinică și surizătoare a paradoxurilor și o anume prezență în acțiune, ce se face remarcată.

(Ion Vlad, în *cronica la Arborele genealogic, Teatrul Național din Cluj. „Făclia”, Cluj, nr. 3424.*)

NIVEL. — „Masca lui Neptun” depășește nivelul unei simple lucrări de intenții, reușind să prezinte spectatorului unele personaje bine creionate, chiar dacă numeric ele sînt cam puține.

(Eugen Groza, în *cronica la Masca lui Neptun, Teatrul de Stat (secția romină) Oradea, „Crișana”, nr. 248.*)

PRO CĂRĂMIDĂ ȘI BÎRNE. — Avem o singură obiecție: decorul ni se pare prea convențional, *prea teatral*, mai ales în primul act, unde chiar și din ultimul rînd al sălii se vede că e vorba de furnir și mucava.

(M. Tabac, în *cronica la Ochiul babei, Teatrul de Stat Reșița. „Drapelul Roșu”, Timișoara, nr. 3980.*)